

உனக்கு அன்பு

A true Story

WAGE MAN

<http://sodurunawathana.blogspot.com>

OL කළා පාස්වුණා. **AL** කළා ඒකත් පාස්. ඒ වුණාට කැමිපස් එකේ කැන්ටිමෙන් පාත් කාලක් කන්නවත් ඒ රිසාල්ට් එක මදි. එක අතකට අද හිතෙනව කැමිපස් නොගිය එකත් හොඳයි කියල. එහෙනම් ඉතිං තාම ඉගෙන ගන්නවනේ. (පෙරළෙන පිට හොඳය) ඉතිං රස්සාවක් නැතුව ගෙදරට මස්ත බාල්දු වෙව් ඉද්දි මට හිතූන රස්සාවක් කරන්න. මොනවද මට කරන්න පුළුවන් මම කල්පනා කළා. හුටා... මුකුත් බෑනේ "උඹට මුකුත් බැරිද...? යකෝ ඕකම තමා ලංකාවේ ඉහලටම යන්න ඕනනම් තියෙන්න ඕන ප්‍රධානම සුදුසුකම.. බැරිකම..." කැපුමා එදා කියපුකතාවට මට අදත් හොල්මන්. රටේ තියෙන හුඟක් පත්තර වලට මම ආයාචනාත්මක ලිපි ලිව්වා. "අනේ මට රස්සාවක් දෙන්න කියල .." ඒක බලලා එක පත්තරේකින් මට ලියුමක් එවල තිබුණා. 'ඔබගේ නවකතාව හොඳයි. ඒකට නමක් යෝජනා කරල එවන්න.' මං නවකතා ලිව්වෙනෑ. මගේ දුක තමයි ලියුමෙ ලිව්වෙ. මම ආපිටට ලියුමක් යැව්වා නවකතාවට 'දරු ප්‍රසූතිය' කියලා නම දාමු කියලා. හැරෙන තැපෑලෙන් මට ලියුම් දෙකම ආපහු ලැබුණා. "තෝ කළොත් වැඩක් ඔහොමමයි... යකෝ ඔය වයසට මං කලායින් භාගයක් වැඩ උඹ කරල තියෙනවද.....? තාත්තා මළ අතට අරගෙන මට කෝවෝක් එක දුම්මා." මං අඬන්න වගේ අම්මා දිහා බැලුවා. තාත්තට අනුව මං හෙන අසමර්ථ අසමප්ථානි වර්තයක්. "නෑ .. නෑ පුතේ උඹ තාත්තා ඔය වයසට කරපුවයින් භාගයක් තියා දගම එකක්වත් කරන්න ඕන නෑ.. හ්... එයාගෙ කෙරුවාව මං නොදන්නවයැ...." අම්ම කියපු කතාව පිටිපස්සෙ මහා ධාරානිපාත බරපතල අවාසනාවට ඇත්ත කතාවක් වගේ හින්දි බේදවාචකයක් තියෙනවා කියල මට හිතූණා. බුදු අම්මෝ මං තාත්තා වගේ වෙන්නෙ නෑ. එදා මං තීරණය කළා.

දවසක් පත්තරේක ඉන්ටර්විව් එකකට එන්න කියලා ලියුමක් ආවා. මං ගියා. "කෝ බලන්න ඔයා ලියපු මොනව හරි තියෙනවද?" "අපෝ ඒව ඔයාටපෙන්නන්න පුළුවන්ද...? ගම වටේ ඉන්න හැම කෙල්ලෙක් ලඟම මං ලියපු ලියුම් තියෙනව...." එතකොට මුකුත් ගෙනාවෙ නෑ.. ? "මගේ වෙලාවට ඩයරි එකේ තිබුණා නංගි ගැන ලියපු රචනාවක්. මං ඒක දුන්නා. කොහොම වුනත් ඒ රස්සාවත් එතනින් ඉවරයි. ඒ වුණාට අපේ නංගි ගැන ඔයගොල්ලන්ට දැනගන්න ගොඩක් කාරණා තියෙනවා. ඒ නිසා ඒ රචනාව ඔබේ පහන් සංවේගය සඳහා මම ඉදිරිපත් කරනවා.

NEXT >>

නංගි

මගේ නංගිගේ නම නංගිය. ඇය මට වඩා බාලය. නංගි ස්ත්‍රියකි. ඇය බැරිවෙලාවත් පුරුෂයෙක් වූවා නම් ඇගේ නම මල්ලි ලෙස වෙනස්වේ. නංගි මට වඩා බාල වුවද අම්මාට වඩා වැඩිමල්හුය. ඒ නිසා ආච්චි නංගිට කියන්නේ හැට අම්මා කියාය. නංගිගේ කාමරය මගේ කාමරයට වඩා බෙහෙවින් පිළිවෙලටය, හැඩැයි ගඳය. තාත්තා කියන පරිදි ඇය අපේ නිවසට පහනකි. අපේ නිවසේ පහන හැමදාම ගිනි ගනී. ඒ නිසා තාත්තාගේ උපමාවද වරදක් නැත.....

තාත්තාගේ පඩියෙන් භාගයක් වියදම් කරන්නේ නංගිටය. ඇගේ හිසට ඡාම්පුද, හිස්කබලට තෙල්ද, අතේ හා පයේ ඇඟිලි විස්සට පාට විස්සක කිවුටෙක්ස් ද ඇත. ඇයට ඇඟිලි විස්සක් තිබුනේ හොඳ වෙලාවටය. බැරිවෙලාවත් හැකරැල්ලෙකුගේ මෙන් ඇයට කකුල් තිබුණා නම් තාත්තට යන්න වෙන්නේ හොම්බෙන්ය. නංගිගේ මුණට එක ක්‍රීම් වර්ගයකි. බෙල්ලට තව එකකි, අතට, කකුලට, බඩට, කටට, පිටට ආදී සකල විද සර්වාංගයේ සයළු අවයව සඳහා ඇයට ක්‍රීම් වර්ග ඇත. දිනක් මුහුණේ උලනා ක්‍රීම් වර්ගයක් මට බැරිවී යෝගටි කියා කැවුනාය. මේ තවමත් දුවන්නේ ඒ බඩේ අමාරුවය. නංගිට එක එක තැනට එක එක ක්‍රීම් තිබුණද මට ඇත්තේ එකම එක ක්‍රීම් වර්ගයෙකි. ඒ ඡෙටින් ක්‍රීමය. මම හිසේ සිට දෙපතුල දක්වා එය උලාගෙන අහවර වූ පසු නංගිගේ බේබි ක්‍රීම් ගා රැවිල කපා ගන්නෙමු. නංගිගේ බේබි ක්‍රීම් එක පසුපසද මාර කතාවක් තිබේ. බේබි ක්‍රීම් ගාන්නේ බේබිලාය. පුත්තලම් බුරුවත් හත් අට දෙනෙකුගේ වයස ඇති නංගි බේබියෙකු වූයේ කෙසේදැයි මම දහ අතේ කල්පනා කළාහුය. අද කාලේ බේබිලා කොතරම් ලොකුදැයි මට අවසානයේදී කල්පනාවී සිහිමුර්ජාවක්ද ඇතිවිය. අපි කැරටි කෑවාට නංගි කැරටි බොයි. මුං ඇට මුහුණේ ගායි. මී කිරි, දෙහි, අලිගැටපේර යනාදී ඕනෑම දෙයක් ඇය මුණේ උලයි. කිටියා වඩාත්ම කැමති නංගි ඇගේ මුහුණේ යෝගටි හෝ මී කිරි ගානවාටය. එදාට ඇගේ මුහුණ සෝදන්නේ කිටියාය. එසේ වුවද තාත්තා ස්වේෂන් මාස්ටර් කෙනෙකු සේ හිඳ දුක් මහන්සියෙන් හරි හම්බකර අපට කන්න ගෙන එන හැම හත්තිලව්වම නංගි මුහුණේ ගායි. දිනක් අම්මා පිපිඤ්ඤා සලාද හැදුවාය. නමුදු එහි පිපිඤ්ඤා තිබුණේ නැත. "කෝ අම්මේ පිපිඤ්ඤා" නංගිගෙන් ඉල්ල ගන්න.. කාරනාව තේරුනේ එවිටය. ඔත් එක බෙදාගත් පසු දෙහි, රතුළුණු, අමු මිරිස්, උම්බලකඩ, ඇති මිශ්‍රණයෙන් ටිකක් පිඟානට දමාගෙන නංගිගේ මුහුණේ සහ ඇස් උඩ ඇති පිපිඤ්ඤා පෙති දෙකක් පිඟාණට දමාගත යුතුය. අපි එදා කබ සහ කුරුලෑ සාරු සමග පිපිඤ්ඤා කෑවෝය. නංගි දිනපතා සැලුනයට යයි. කළාතුරකින් පාසල් යයි. සැලුනයට ගොස් මුහුණ ස්ට්‍රේට් කරයි. අතේ පයේ මයිල් ස්මයිල් වනතුරු ෆර්ම් කරයි. කොණ්ඩය බිල්වී කරයි. තොල් රිකන්ඩ්ෂන් කරයි. නංගි ගේ මුහුණේ වලවල් නැත. ඇත්තේ ගොඩැලිය. සැලුනයේ අක්කා නංගිගේ මුහුණට පොටි දමයි. අනතුරුව හැටේ වැලිකඩදාසියෙන් කපා එකසිය විසියේ වැලිකඩදාසියෙන් ඔප දමයි. නංගිව කසාද බැන්දවීමට අවශ්‍ය දිනක පුවත්පත් වල පළ කිරීමට සඳහා අවශ්‍ය මංගල දන්වීම මම දුන්මම ලියා ලැමිනේට් කරගෙන සිටිමි

"රුමත් ගුණවත් නූගත් දියණියට සුකුරුත්තත් ඉවසිය හැකි, ගොබ්බ, මෝඩ බයාදු විලිබයකින් තොර කෝටිපති ව්‍යාපාරික පුතකු අසරණවූ මව්පියන් සොයයි.වැන්දඹු වූවාට කම්නැත. විහිළුවට නොලියන්න. මෙය ජීවිතය සම්බන්ද බරපතල ගැටළුවකි. මීට අයිියා..."